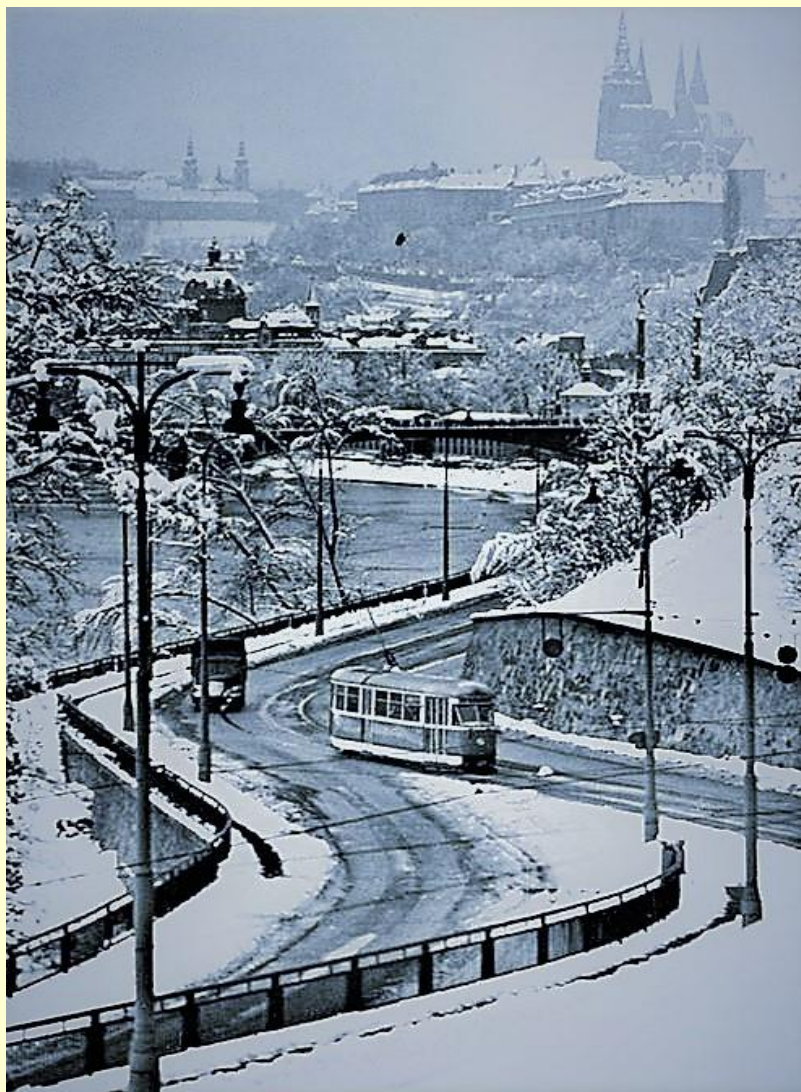

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ÚNOR 2022

346

ÚNOR 2022

1	út	4. týden v mezidobí		
2	st	UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU		SVÁTEK
3	čt	4. týden v mezidobí	1. sv. Blažej 2. sv. Ansgar	
4	pá	4. týden v mezidobí		první pátek
5	so	sv. Agáty		památka
6	ne	5. neděle v mezidobí		
7	po	5. týden v mezidobí		
8	út	5. týden v mezidobí	1. sv. Jeroným Emiliani 2. sv. Josefina Bakhity	
9	st	5. týden v mezidobí		
10	čt	sv. Scholastiky		památka
11	pá	5. týden v mezidobí	Panna Maria Lurdská	
12	so	5. týden v mezidobí		
13	ne	6. neděle v mezidobí		
14	po	6. týden v mezidobí		
15	út	6. týden v mezidobí	bl. Bedřich Bachstein a druh.	
16	st	6. týden v mezidobí		
17	čt	6. týden v mezidobí	sv. Alexius	
18	pá	6. týden v mezidobí		
19	so	6. týden v mezidobí		
20	ne	7. neděle v mezidobí		
21	po	7. týden v mezidobí	sv. Petr Damian	
22	út	STOLCE SV. APOŠTOLA PETRA		SVÁTEK
23	st	sv. Polykarpa		památka
24	čt	7. týden v mezidobí		
25	pá	7. týden v mezidobí		
26	so	7. týden v mezidobí		
27	ne	8. neděle v mezidobí		
28	po	8. týden v mezidobí		

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu:** jezekantp@centrum.cz

První strana obálky: Zimní pražské panorama od nábřeží (foto ze 60. let)

Drazí farníci a milí přátelé,

v poslední době můžeme zvláště v katolických a někdy i státních médiích zaznamenat více zpráv dotýkajících se především dvou témat: příprava na synodu o synodalitě, která se bude konat v Římě v r. 2023 a různé spekulace a zamyšlení nad jmenováním nového pražského arcibiskupa.

Já bych se rád zastavil u prvního tématu tedy synody, kterou vyhlásil Svatý otec František a která se má více dotknout i konkrétních farních společenství v rámci přípravy na tuto synodu. Druhé téma ponechme těm, kteří mají pravomoc a odpovědnost spojené se jmenováním biskupů a namísto spekulací raději vezměme do ruky růženec a prosíme za nového arcibiskupa, aby to byl opravdový pastýř, podle Srdce Ježíšova, který nás v nelehké době provede všemi úskalími a dovede do nebe.

Slovo synoda pochází z řeckého složení συν ὁδος (s a cesta), které se dá přeložit „společně na cestě“. Jinak se tímto slovem označuje církevní sněm, který v rámci celé Církve svolává papež a v rámci diecéze biskup. Na tomto sněmu se projednávají různá aktuální témata za účasti těch, které papež nebo biskup vybere. Sněm neboli synoda, kterou svolal papež František na r. 2023 má název Synoda o synodalitě, tedy sněm o tom, jak můžeme jako Církev lépe kráčet po společné cestě do Božího království a lépe uskutečňovat svým každodenním jednáním Boží království již na této zemi. Přípravný dokument na synodu zahrnuje následujících 10 tematických okruhů: Na společné cestě, naslouchat, ujmout se slova, slavit, spoluzodpovědnost za misijní poslání, vést dialog v církvi a ve společnosti, s jinými křesťanskými denominacemi, autorita a spoluúčast, rozlišovat a rozhodovat, formovat se v duchu synodality. Nad těmito tématy jsme se zamýšleli v rámci farního synodálního kroužku, jehož první setkání se již uskutečnilo ve čtvrtek 27. 1. po mši sv. v rámci biblické hodiny. Dle instrukcí, které nám byly zaslány, jsme vybrali dvě témata a sice „Naslouchat“ a „Spoluzodpovědnost za misijní poslání“, nad kterými se zamyslíme v druhém a závěrečném setkání, ke kterému vás všechny srdečně zvou a které se bude konat **ve čtvrtek 17. 2.** opět po mši sv. ve farním centru. Papež František si přál, abychom se tímto konkrétně „odspodu“ zapojili do úvah Církve ve třetím tisíciletí, jakým způsobem máme zvěstovat evangelium všem kolem nás a jak lépe uskutečňovat naše putování do Božího království ve společenství Církve.

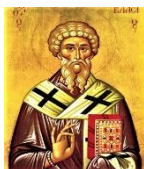
Krátce se zastavím u dvou témat, které jsme vybrali k uvažování na příští setkání. První NASLOUCHAT zdůrazňuje důležitost vzájemnému naslouchání v Církvi i ve společnosti prostě všem, kteří jsou kolem nás a nechťt jen osobně vládnout „tvrdě“ svým slovem. Zde je zcela nutné si uvědomit, že pravému naslouchání se učíme ve vztahu k Bohu, tedy když my nasloucháme jemu s tím, že chceme velmi pozorně vnímat a následně realizovat to co nám říká. Bez naslouchání Bohu nemůžeme být schopni naslouchat druhému a vnímat ho. Proto základem naslouchání je touha být v intenzivním dialogu s Pánem a neustále se snažit být připravený přijímat podněty jeho milosti a odpovídat na ně. Svatý Pavel nám říká: „Víra je tedy ze slyšení“ (Řím 10,17). Jak k nám promlouvá Pán Ježíš? „Miluj Pána svého Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí... Miluj svého bližního jako sám sebe“ (Mt 22, 37-39). Druhé téma je spoluzodpovědnost za misijní poslání, které na sebe každý křesťan přijímá ve chvíli křtu a které je bytostně spojené s jeho životem. „Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte“ (Mt 10,8), říká Pán Ježíš. Když slyšíme slovo misie, máme často na mysli velmi vzdálené oblasti, kam ještě nepřišel žádný misionář a kde ještě nikdo nikdy nic neslyšel o Pánu Ježíši. Ano i takové oblasti existují ještě i dnes, ale my bychom se měli zaměřit na předávání víry tam, kde jsme, protože právě zde v naší již stále méně křesťanské Evropě, dochází ke ztrátě křesťanské identity a tím i vědomí, odkud pocházejí naše kořeny a kde je základ naší kultury, která měla tak značný vliv pro vývoj a utváření celého lidstva. Je zcela nezbytné si znovu uvědomit odpovědnost za předávání víry ve svém okolí po vzoru prvních křesťanů, kteří i za cenu velkého pronásledování na misijní poslání nerezignovali, ale aktivně ho žili a uskutečňovali. Znovu vás tedy všechny zvou k společnému zamyšlení se nad danými tématy v rámci synodálního kroužku.

Všem žehná a svou modlitbou provází P. Vít

●	středa 2. února Svátek Uvedení Páně do chrámu	Mše sv. v 6.00 v kostele sv. Rocha a v 18.00 v kostele sv. Prokopa s žehnáním svící
●	čtvrtek 3. února	Svatoblažské požehnání - po mši sv. v 18.00 u sv. Prokopa
		Výstav Nejsv. svátosti Oltární po mši sv. v kostele sv. Prokopa
●	neděle 6. února	Sbírka na splátku farního úvěru - všechny kostely
●	neděle 6., 13, 27. února	Setkání hledajících - 18.00 Farní centrum
●	sobota 12. února	Úklid kostelů - po mši sv. v 8.00 u sv. Prokopa
●	neděle 13. února	Udílání Svátosti nemocných - při všech mších sv.
●	čtvrtek 17. února	Závěrečné setkání farního synodálního kroužku - po mši sv. (18:00) ve Farním centru (viz článek na str.5)
●	neděle 20. února	Sbírka „Halěr sv. Petra“ - všechny kostely
●	středa 2. března POPELEČNÍ STŘEDA	Začátek doby postní Mše sv. v 6:00 v kostele sv. Rocha a v 18:00 v kostele sv. Prokopa s udílením popelce

3. únor:

Svatoblažské požehnání

Blažej byl biskupem v maloasijské Sebastě, sídelním městě římské provincie Arménie, což je dnešní Sivas v Turecku. Za římského císaře Lucinia byl pronásledován, a nakonec podstoupil mučednickou smrt roku 316. Jeho úcta se rozšířila po celé církvi, zejména díky legendě *Vita sancti Blasii*, jež popisuje jeho životní osudy. O věrohodnosti legend, stejně jako u ostatních římských prvomučedníků, přetrvávají určité pochybnosti.

Den liturgické památky (nezávazné) sv. Blažeje v římskokatolické církvi je 3. února, kdy se v kostelech udílí tzv. Svato blažské požehnání. Sv. Blažejovi je přičítán zázrak, který se stal těsně před jeho stětím: přistoučila k němu vdova s polomrtvým chlapcem, kterému uvízla v krku rybí kost. Ta se po Blažejově požehnání uvolnila. Proto se v den jeho svátku prosí hlavně o ochranu před nemocemi krku.

Zmiňovaná a tradovaná praxe žehnání dvěma svícemi (nemusí být rozžaté) vychází ze středověké mentality, kdy se zdůrazňoval přímý fyzický kontakt se svátostinami.

Text: *Na přímlovu sv. Blažeje, biskupa a mučedníka ochraňuj tě Bůh od nemocí krčních i všelikého jiného zla. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.* (Může být použit i jiný církevně schválený text.)

témata Malé liturgiky ÚNOR 2022	pondělí 14. února Liturgické zajímavosti a matematika (Dr. Petr Zavadil)	od 18:45 ve Farním centru
	pondělí 28. února Liturgie postní doby	

Synodalita? Týká se nás víc, než myslíme!

Se slovem synodalita se setkáváme posledních několik měsíců velmi často, ale mnohdy nevíme, co to znamená, a proč se nás to dotýká. Někdo si snad tento termín spojí s procesem, který se uskutečňuje v Německu a přináší do tamější církve prvky, které hrozí církevním schismatem. Jiní se naopak topí v abstraktnosti vyhlášené synody. Někteří mohou mít přílišná očekávání, že synoda rozhodne o zásadních otázkách, které se mohou přímo či nepřímo vztahovat k církevní věrouce či mravním doporučením. Rovněž je zde skupina lidí, kteří mají pocit, že jsou kdesi na okraji církevního dění a chtějí o tom pocitu mluvit. Ti vnímají současnou synodu jako prostor, jak se opět stát postavami, které jsou církví vítány, podílejí se na jejím životě a vědí, že jako údy jednoho těla, kde hlavou je Kristus, jsou voláni k užívání darů, které jim Pán dal, aby tělo mohlo vykonávat svou činnost.

Jakýmsi hlavním motivem této Synody je slogan „spolu na cestě“. Má vyjádřit to, že jako lidé jsme všichni voláni Bohem, abychom mu odpovídali a měli účast na jeho bytí, které je nejvyšším dobrem a blahem. Benedikt XVI. ve své knize Úvod do ducha liturgie dává nahlédnout do chvíle, kdy se Mojžíš setkává s faraónem, a žádá ho, aby mohl jít s Izraelity sloužit Bohu na poušť. Faraon přístupný kompromisu mu říká: „Jděte jen vy muži a oběťte Hospodinu.“ Ostatně bylo zvykem, že kult vykonávali pouze muži. Mojžíš však věrný Hospodinovu nařízení od Faraona žádá, aby propustil celý lid s dětmi, starci, se syny a dcerami a veškerým dobyt看kem – tedy s těmi na okraji, protože Bůh povolal veškerý izraelský lid. A skrze Kristovu velikonoční oběť a jeho slavné zmrtvýchvstání se toto povolání vztáhlo i na všechny ostatní národy. Je tedy zapotřebí si uvědomit, že krom rozměru vertikálního, tedy našeho vztahu s Bohem, máme také rozměr horizontální, tedy naše společné putování s dalšími lidmi, za něž neseme spoluzodpovědnost, obzvlášť za ty slabší.

Synoda je tedy aktivní naslouchání Bohu skrze modlitbu a naslouchání dalším lidem, skrze něž může promlouvat Duch svatý, abychom mohli toto společné putování, tento hluboce misijní úkol, realizovat. A může to znamenat, že skrze vzájemné naslouchání objevíme nová a odvážná pastorační rozhodnutí, obzvlášť potřebná v této sekularizované době.

Také naše farnost se podílí na zmíněné synodě a již uskutečnila první setkání, kde se po objasnění celé problematiky, a času v modlitbě a vzájemném naslouchání vybrala témata, která se na dalším setkání dne 17. 2. 2022 ve farním centru po mši svaté u sv. Prokopa budou dále rozpracovávat a chystat k závěrečnému shrnutí. Tento proces je velmi důležitý a každého z Vás si dovolím oslovit, aby vzýval Ducha svatého, naslouchal, co je mu Bohem sdělováno, a zúčastnil se farní synody. Jakožto témata účastníci 1. kola farního sněmu vybrali „Spoluzodpovědnost za misijní poslání“ a „Naslouchat“. Jsou to témata, která jsou velmi akutní v plnění našeho evangelizačního poslání a žádného věřícího by neměla nechat chladným, protože nejsme určeni k tomu, abychom žili sami sobě a umírali sami sobě, ale abychom žili pro Pána a pomáhali bratrům a sestrám neklopýtat na cestě, a s opravdovým zájmem, láskou a péčí jim zprostředkovali živého Krista mezi námi.

Prosím Vás tedy, abyste vyslyšeli volání Svatého otce, sebrali odvahu a zahodili možné predsudky, a přišli na synodu, která se odehrává v otevřené, naslouchající a nikoho nesoudící atmosféře. Vždyť za církev má zodpovědnost každý z nás a každý z nás má být druhým lidem lucernou nesoucí Kristovo světlo osvěcující temné stezky nevědomosti, nevíry a osobních či společenských tragédií.

**2. setkání v rámci farního synodálního procesu se uskuteční ve Farním centru
ve čtvrtek 17. 2. 2022 po mši sv. (18:00 u sv. Prokopa)**

Ladislav Klíma
koordinátor synodní skupiny ve farnosti

Štědrovečerní rozhovor papeže Františka

27. 12. 2021

Na své dětství v Buenos Aires, rodinné tradice a oblíbené knihy vzpomínal papež František v rozhovoru pro italský tisk:

„Naše rodina slavila vánoce vždycky ráno 25. prosince u babičky, vrací se cestami paměti papeže František do svého dětství. Vzpomíná na babiččiny ručně vyráběné těstoviny, na strýčky a bratrance, kteří se sjížděli k vánočnímu stolu. Dodnes má rád koledy, "Tichou noc" nebo – klasickou italskou "Tu scendi dalle stelle", protože "šíří pokoj a naději, vytvářejí atmosféru radosti z Božího

Syna, který se narodil jako my a pro nás, aby naše srdce více hořela.

„A dále myslím na všechny zapomenuté, opuštěné, poslední a zejména na zneužívané a zotročené děti. Když slyším příběhy zneužívaných zranitelných dospělých a dětí, je mi do pláče a k vzteku," říká František. Ve svém srdci chová i děti, které budou trávit Vánoce v nemocnici. Tváří v tvář jejich utrpení nemáme slov, "můžeme se jen upnout k víře", zatímco rodičům zdravých dětí papež klade na srdce, aby nezapomínali, "jaké mají štěstí", a více se jim věnovali. Jeho obdiv patří také lékařům a zdravotníkům, jejichž každodenní nasazení nám často uniká.

Blahořečení papeže Jana Pavla I.

28. 12. 2021

13. října byl vyhlášen dekret o zázračném uzdravení, které se připisuje přimluvě papeže Lucianiho. Nyní je známo oficiální datum obřadu, při němž bude papež z Benátska povýšen k uctě oltáře: 4. září 2022. Na Petrově stolci vykonával službu pouhý měsíc, ale v srdcích lidu navždy. Datum oficiálně oznámila Kongregace pro svatořečení více než dva měsíce po vyhlášení dekretu z 13. října tohoto roku o zázračném uzdravení, které se připisuje přimluvě papeže z Benátska. Jan Pavel I. (Albino Luciani) je šestým z papežů 20. století, u nichž byla zahájena kauza blahořečení a kanonizace, která již uvedla do úcty univerzální církve Pia X., Jana XXIII., Pavla VI. a Jana Pavla II.

Sv. Irenej byl prohlášen Učitelem Církve

21. 01. 2022

Svatý stolec zveřejnil dekret, jímž papež František uděluje titul učitele Církve sv. Ireneji z Lyonu. Sv. Irenej, který pocházel z Východu, vykonával svou biskupskou službu na Západě, a tak se stal duchovním a teologickým mostem mezi východními a západními křesťany. Jeho jméno – Eirēnaios – vyjadřuje onen pokoj, který pochází od Pána a který smiřuje a opětovně začleňuje do jednoty.

Svatý otec po kladném mínění Kongregace pro svatořečení ze své apoštolské autority prohlásil sv. Ireneje Učitelem Církve s titulem *Doctor unitatis* (*Učitel jednoty*). Liturgická památka sv. Ireneje se slaví 28. června.

Sv. Terezie z Lisieux do všech koutů světa

13. 01. 2022

Díky iniciativě UNESCO se poselství svaté Terezie od Dítěte Ježíše dostane do nového prostředí, a také k nevěřícím. Na žádost Francie a s podporou Itálie a Belgie zařadila Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu 150. výročí narození karmelitánské světice na svůj seznam výročí, která se budou slavit v příštích dvou letech. Tímto způsobem se naplňuje jeden ze snů svaté Terezie, která chtěla, aby evangelium dosáhlo, jak napsala, "až na nejvzdálenější ostrovy". Odpovídá to i papežově pobídce k vycházení na periferie. Díky tomu, že výročí jejího narození bude propagovat OSN, dosáhne poselství sv. Terezičky také k lidem mimo církev, na periferii.

Rektor svatyně v Lisieux v rozhovoru pro Vatikánský rozhlas přiznává, že UNESCO oceňuje především literární odkaz světce. Její díla totiž vyšla v 80 zemích světa a měla obrovský vliv na miliony věřících. Rozšířený je její vlastní životopis "Dějiny duše", ale také 270 dopisů a 54 básní. Ve svých spisech nás povzbuzuje, abychom se ponořili do hloubi svého srdce.

Ukončení působení apoštolského nuncia v České republice

17. 01. 2022

Dosavadní apoštolský nuncius v České republice, arcibiskup Charles Daniel Balvo, byl pověřen novou misí. Papež František jej jmenoval apoštolským nunciem v Austrálii. Daniel Balvo byl jmenován apoštolským nunciem v České republice 21. září 2018.

Nový pražský arcibiskup – výběr osoby pokračuje

11. 01. 2022

S původně navrženou trojicí kandidátů nebyl papež František úplně spokojen. Nový pražský arcibiskup se tak hledá i mimo okruh dosavadních biskupů. Výběr nového pražského arcibiskupa se opozdil. Původně se očekávalo, že kardinál Dominik Duka předá tuto významnou funkci v české katolické církvi nástupci během druhé poloviny loňského roku. Proč se výběr arcibiskupa protáhl a kdo je aktuálně mezi kandidáty, nelze oficiální cestou zjistit. Průběh volby je tajný. Lidé, kteří se na výběru podílejí, jsou vázáni přísnou mlčenlivostí.

Přípravy na Svatý rok 2025

21. 01. 2022

Papež František pověřil Papežskou radu pro novou evangelizaci koordinací příprav příštího jubilea v roce 2025. Posledním Svatým rokem byl mimořádný Rok milosrdenství, který zahájilo otevření Svaté brány ve středoafričském Bangui 29. listopadu 2015 a jenž vyvrcholil o necelých dvanáct měsíců později ve Vatikánské bazilice. Vůbec první jubileum v církevní historii vyhlásil papež Bonifác VIII. roku 1300. Svatý rok má být časem obrácení a smíření, solidarity a spravedlnosti ve službě Bohu i bratrům. Věřící během něho mohou získat plnomocné odpustky pro sebe i zemřelé.

Narušení novoroční bohoslužby na Slovensku

11. 01. 2022

Novoroční bohoslužbu v Bardejově na Slovensku narušil výtržník. Během mše zaútočil na řečkokatolického kněze. Kromě fyzického napadení také častoval okolí vulgarismy. Na to pohotově zareagovali věřící sedící v předních lavicích a agresivního muže vytáhli ven z kostela. Nikdo nebyl zraněn. Agresorovi hrozí za výtržnictví až tříletý trest.

Dle Radio Vaticana, TS ČBK a dalších internetových zdrojů zpracoval -AJ-

Vatikán: Rok 2021 v číslech

přehled nejdůležitějších událostí ve Vatikánu (dle IS Radio Vaticana)

Noví kardinálové (0): Poprvé od r. 2014 papež František letos nesvolal konzistoř. Volební kolegium symbolické hranice 120. Tuto hranici stanovil Pavel VI. v r. 1975 jako teoretickou maximální hranici volebního kolegia.

Kanonizace (1): Tempo kanonizací a blahořečení, které se od začátku pandemie prudce zpomalilo, se v roce 2021 ještě neobnovilo.

Zahraniční cesty papeže (3): Svatý otec opustil v roce 2021 třikrát Vatikán a vydal se do pěti zemí: Iráku, Maďarska, Slovenska, Kypru a Řecka.

Jmenování žen do významných funkcí: V roce 2021 bylo do vysokých funkcí ve Vatikánu jmenováno nejvíce žen: Sestra Nathalie Becquartová - podsekretářka biskupské synody, sestra Alessandra Smerilliová - v Dikasteriu pro službu integrálnímu lidskému rozvoji, sestra Raffaella Petriniová - generální sekretářka Governátorátu městského státu Vatikán.

Motu proprio (8): Svatý otec letos vydal osm *Motu proprio* (dekretů podepsaných přímo papežem) na různá témata od financí po spiritualitu. Jedním z motu proprio, které papež letos vyhlásil, bylo *Traditionis custodes*, zveřejněné 16. července, kde papež upravuje podmínky pro možnost slavit mši sv. v mimořádné (předkoncilní) formě římského ritu. Dalším důležitým dokumentem je motu proprio z 30. dubna, které opravňuje vatikánské laické soudce soudit i kardinály a biskupy, čímž se otevírá prostor pro nové rozsudky. VI. Kniha kanonického práva, která se zabývá tresty, byla přepracována tak, aby zahrnovala i případy zneužívání dětí.

zpracoval -AJ-

VÝŇATEK Z ENCYKLIKY PAPEŽE ŘEHOŘE XVI.
MIRARI VOS
 O LIBERALISMU A NÁBOŽENSKÉ LHOSTEJNOSTI
 SRPEN 1832

Přicházíme k vám zarmoucení, protože víme, že se staráte o víru v těchto těžkých časech. Nyní je skutečně čas, ve kterém mocnosti temnoty vítězí nad vyvolenými jako pšenice. Země truchlí a mizí... A země je nakažena jejími obyvateli, protože přestoupili zákony, porušili věčnou smlouvu. Mluvíme o věcech, které vidíte na vlastní oči, nad kterými naříkáme. Zkaženost jásá; věda je nabubřelá, svoboda zdeformovaná. Svatostí posvátného se opovrhuje; majestát božského uctívání je nejen neschvalován zlými lidmi, ale poskvrňován a vyzdvihován k posměchu. Proto je zdravá doktrína zvrácená a omyly všeho druhu se směle šíří. Zákony posvátného, práva, instituce a disciplína – žádný z nich není v bezpečí před troufalostí těch, kteří mluví zle.

Náš římský stolec je násilně sužován a pouta jednoty jsou denně uvolňována a přetrhávána. Božská autorita Církve je v opozici a její práva jsou osekávána. Akademie a školy navíc rezonují novými, monstrózními názory, které otevřeně útočí na katolickou víru; tato hanebná válka je vedena otevřeně a veřejně. Institucemi a příkladem učitelů je mnohdy mysl mládeže zkažena a náboženství je uštědřena obrovská rána a šíří se překrucování morálky. A tak jsou odhozeny náboženské zábrany, na nichž stojí společnost. Vidíme, jak se blíží destrukce veřejného pořádku a převrácení veškeré legitimní moci.

Manželství křesťanů, které Pavel nazývá "velkou svátostí v Kristu a církvi", nemůže být zrušeno; pro ty, kteří jsou spojeni v manželství, Bůh ustanovil věčné společenství pro život a uzel nutnosti, který nemůže být uvolněn jinak než smrtí. Připomeňme-si, že manželství je svátost, a proto podléhá Církvi.

Nyní uvažujeme o dalším hojném zdroji zla, s nimiž je církev v současné době postižena: **lhosejnost**. Tento zvrácený názor se šíří ze všech stran podvodem bezbožných, kteří tvrdí, že je možné získat věčnou spásu duše vyznáním jakéhokoli náboženství, pokud je zachována morálka.

Tento hanebný pramen lhosejnosti vede k onomu absurdnímu a chybnému tvrzení, které tvrdí, že **svoboda svědomí** musí být zachována pro každého. Šíří zkázu v posvátných a občanských záležitostech, i když někteří opakují znovu a znovu s největší drzostí, že z ní náboženství získává nějakou výhodu. Ale *smrt duše je horší než svoboda omylu*, říkal sv. Augustin. Zkušenosti ukazují, dokonce i od nejrannějších dob, že města proslulá bohatstvím, nadvládou a slávou zanikla v důsledku tohoto jediného zla, jmenovitě neumírněné svobody názoru, licence svobody projevu a touhy po novosti.

Zde musíme zmínit i škodlivou a nikdy dostatečně neodsuzovanou **svobodu publikovat** jakékoli spisy a šířit je mezi lidmi v nesčetných knihách, pamfletech a dalších spisech, které, i když mají malou váhu, jsou velmi velké ve zlobě.

Ale i pro ostatní bolestivé příčiny Jsme znepokojeni, že některé společnosti a shromáždění se zdají vytýčit bojovou linii spolu s následovníky každého falešného náboženství a kultu. Předstírají zbožnost k náboženství; ale jsou poháněni vášní pro propagaci novinek a pobuřování všude. Kážou svobodu všeho druhu; rozdmýchávají nepokoje v posvátných a občanských záležitostech a trhají autoritu na kusy.

Pišme vám tyto věci v důvěře k Tomu, který velí větrům a zklidňuje je. Chopte se štítu víry a bojujte v bitvách Páně energicky, aby náboženství a zbožnost zůstaly v bezpečí.

Pozvedněme oči a ruce k nejsvětější Panně Marii, prosíme pokorně Knížete apoštolů Petra a jeho spoluapoštola Pavla, abyste všichni stáli jako zeď, aby nebyly položeny jiné základy než ty, které již byly položeny.

Dáno v Římě u Panny Marie Větší na svátek Nanebevzetí Panny Marie, 15. dne měsíce srpna v roce Našeho Pána 1832, druhého roku Našeho Pontifikátu.

Křesťanské povolání

Promluva sv. Josemaría Escrivá 2. prosince 1951 – 3. část

uspořádal P. Vít Uher

Boží milosrdenství

Dnes začíná doba adventní a je dobře, že jsme se zamysleli nad úklady těchto nepřátel našich duší: nad neuspořádanou smyslností a pohodlnou lehkomyšlností; nerozvážností rozumu, který se staví proti Pánu; nad nadutou pýchou, která dokáže zpusťovat lásku k Bohu a k tvorům. Všechny tyto stavy ducha jsou očividně překážkami a jejich ničivá síla je veliká. Proto nás liturgie nabádá, abychom prosili o Boží milosrdenství: *K tobě pozvedám svou duši, Hospodine, můj Bože, v tebe důvěřuji, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou nejásají moji nepřátelé* (Žl 25[24],1–2), modlili jsme se ve vstupní antifoně. A v antifoně k obětování říkáme: *V tebe důvěřuji, kéž nejsem zahanben*. Teď, kdy se blíží doba spásy, se můžeme pozdržet u útěšných slov svatého Pavla: *Ale pak se projevila dobrota Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem; ne (snad proto), že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil* (Tit 3,4–5).

V Písmu svatém budeme všude objevovat Boží milosrdenství a slitování: *Země je plná Hospodinovy milosti* (Žl 33[32],5), vztahuje se na všechny jeho děti, *super omnem carmen* (je soucitný ke všem tvorům) (Sir 18,13), *obklopuje toho, kdo doufá v Hospodina* (Žl 32[31],10), pomáhá nám (srov. Žl 35,7) a *jeho milosrdenství trvá na věky* (Žl 118[117],2). Když se k nám Bůh obrací jako milující Otec, pamatuje na nás ve svém milosrdenství (srov. Žl 25[24],7) – milosrdenství, které je *dobrotivé* (Žl 109[108],21), *v době tísně jak dešťové mraky v čase sucha* (Sir 35,24). Ježíš shrne tyto dlouhé dějiny Božího milosrdenství a dovrší je: *Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství* (Mt 5,7). A jindy: *Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec* (Lk 6,36). Vedle mnoha jiných scén z evangelia se nám do srdce vtiskly: milosrdenství vůči cizoložnici, podobenství o marnotratném synu, o ztracené ovci, o věřiteli, kterému je odpuštěn dluh, vzkříšení syna vdovy z Naimu (Lk 7,11–17). Kolik důvodů spravedlnosti by mohlo být uvedeno k vysvětlení tohoto velkého zázraku! Zemřel jediný syn této vdovy, chudé vdovy, který dával smysl jejímu životu a mohl jí být oporou ve stáří. Ale Kristus nedělá zázrak kvůli spravedlnosti. Dělá jej ze soucitu, protože ho dojalo lidské utrpení.

Jakou jistotu nám musí vlít tato Pánova účast! *Bude-li si mně stěžovat, vyslyším ho, neboť jsem soucitný* (Ex 22,26). Je to pozvání, slib, který Pán nenechá nenaplněný. *Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci* (Žid 4,16). Nepřátelé našeho posvěcení nic nepořídí, neboť nás ochraňuje Pánovo milosrdenství. A když padneme svou vinou a slabostí, Pán nás zachrání a napřímí. *Naučil ses vyhýbat se nedbalosti, vzdalovat od sebe pýchu, získávat zbožnost, nedovolils, aby tě zajaly lidské zájmy, nedals přednost pomíjejícím věcem před věčnými. Ale protože lidská slabost nemůže udržet pevný krok v kluzkém světě, ukázal ti dobrý lékař také prostředek proti zmatku a milosrdný soudce ti neodepřel naději na odpuštění*.

**Laudet te alienus, non os tuum.
Ať tě chválí jiní, nejenom tvá ústa.**

latinské přísloví

**Nevěřícím musíme dát všechnu svoji lásku
- jen za pravdu jim dát nesmíme.**

sv. Augustin (5. stol.)

Robert de Langeac
ŽIVOT SKRYTÝ V BOHU

16

zpracovala Mgr. Tereza Kahounová

Podrobnější informace o knize a autorovi byly otištěny v PL 330.

Přijmout zkoušku v pokoji

Utrpení vyplývající z vašich pokušení je nesmírně užitečné od té chvíle, kdy svou vůlí odmítnete všechno, co se ve vás staví na odpor vůči Bohu. Láska a sobectví bojují jedno proti druhému. Vaše duše je jejich bitevním polem a vy to víte. Odtud pochází bolest, která je tedy důsledkem, ne příčinou. Je nezbytným výkupným očištění. Ale myslíte na to, že na konci čeká sjednocení přinejmenším sjednocení dvou vůlí, které se uskutečňuje právě v tomto lomu. A sjednocení je pro vás vším.

Smířte se s oním stavem mezi nebem a zemí, ve kterém vás Bůh chce mít. Zřkejte se stále více radostí tohoto světa a čekejte v pokoji, důvěře a dokonce v radosti na Ježíšovo navštívení, které tolik utěšuje. Je to Kalvárie. Je to tvrdý zákon pokroku. Je to cesta ke skutečnému sjednocení.

Setrvejte takto, nevycházejte, čekejte, čekejte a milujte. „Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět a tak vejít do své slávy?“ Učedník sotva předčí Mistra. Může se stát, že si budete připadat od Boha nesmírně vzdálení, ale ve skutečnosti se k němu budete přibližovat.

Ne, nesešli jste ze své cesty. Jdete po ní dál, ale nevidíte to. K vašemu vědomí doléhá jen temnota a hořkost. Ale Bůh pokračuje ve svém díle. Nevidíte, protože vás oslepuje jeho světlo. Zdá se vám, že cítíte popel a žluč, ale je to příčina jeho sladkosti. Bůh zůstává uvnitř vaší duše a dodává vám sílu. Věřte tomu pokorně a prostě. Kam vás Bůh vede? K sobě. Buďte trpěliví. Skryjte svou zkroušenost. Pokud to dokážete, usmívejte se navenek, ale buďte přesvědčení, že nikdo nic neovlivní. Bůh koná své dílo, musíte jej nechat, ať koná svou práci. Ostatně připomínám, že jej nic nezastaví. Můžete však jeho dílo urychlit, když budete milovat a řeknete mu: „Přijď království tvé, buď vůle tvá.“ Uvěřte ještě jednou, že je to dílo lásky. Poniží vás, očistí vás v duchovním i všeobecném smyslu toho slova, posílí vás a zocelí. Trpíte o to víc, čím větší dílo se musí vykonat a čím hlouběji se na něm pracuje, ale toto všechno se děje pro vaše dobro. Budete šťastní, až už nebudete sami sebou, až on bude ve vás, zcela proměněných. Je třeba modlit se, obětovat se a čekat. Není dobré, když člověk rozebírá a rozpitvává své zkoušky. Lepší je tisíckrát všeho nechat, modlit se a jít hned a přímo za Bohem. Musíte se směle obrátit směrem k Bohu a odevzdat se mu, i když se tomu vaše přirozenost brání.

Modlete se a dobře se dívejte do hlubiny svého srdce; kdyby bylo třeba, poraďte se s někým nebo čtete. Ale nejvíce světla dostanete v modlitbě.

Můj Pane, ve chvílích, kdy mne navštěvuješ a dáváš zakusit radost ze své laskavé přítomnosti, tě oslavuji pro tvou velikost, štědrost, krásu. K takové chvále je však doba příhodná, a možná vlastně nejpríhodnější, když uznáš za vhodné opustit mne, zanechat mne samotného v temnotách, v nekonečné mrazivé noci. Ať děláš cokoliv, vždycky jsi veliký, štědrý a krásný. Na dně každého utrpení, které přichází od tebe, se skrývá milost a radost. Mám-li odvahu, dokážu-li porozumět, přijímat a milovat, pak mne bolest odloučí ode mne samého. Díky ní překovám prázdnotu. Pozdvihne mne nade všechno, donese mne až k tobě, položí ti mne do tvé náruče a na tvé srdce. Ať je cesta, která vede k tobě, Pane, jaká chce, jen když dojdu k cíli! Nebývá cesta utrpení často nejkratší a nejjistější? Našlo by se na tomto světě místo, které je nebi blíže, než Kalvárie? A ty jsi nám, Pane, slíbil stonásobek a dává nám jej již na tomto světě. Dovol mi povědět i o mé radosti, mém štěstí a mém opojení, které cítím, když zůstávám v tobě a ty ve mně.

zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristoví, Wikipedia

	253 PIUS VIII. 31. březen 1829 – 1. prosinec 1830 * 1761 Itálie, vl. jm. Francesco Castiglione	
---	---	--

Pocházel ze šlechtické rodiny, po studiích v jezuitských kolejiích v Bologni a v Římě byl v r. 1785 vysvěcen na kněze; r. 1800 byl jmenován biskupem v Montaltu. V r. 1816 jej papež Pius VII. jmenoval kardinálem. Od r. 1821 zastával úřad prefekta papežské kurie.

Když se Napoleon prohlásil králem Itálie, odmítl mu přísahat věrnost a byl za to uvězněn. Po propuštění se dál věnoval pastýřské službě a po úmrtí Lva XII. byl za souhlasu francouzského krále i rakouského císaře zvolen na Petrův stolec a jako projev úcty ke svému předchůdci Piovi VII. přijal jeho jméno.

Během krátkého pontifikátu měl velmi chatrné zdraví, k jehož upevnění nepřispěly ani pozvolná vznikající revoluční tendence ve Francii, Belgii, Polsku a Itálii. Zemřel po necelém dvouletém pontifikátu v 69 letech a je pochován ve vatikánské basilice sv. Petra.

	254 ŘEHOŘ XVI. 2. únor 1831 – 9. červen 1846 * 1765 Itálie, vl. jm. Bartolomeo Capellari	
---	---	--

Byl synem notáře z Belluna v Benátské republice. V r. 1783 vstoupil v klášter San Michele v Muranu do přísného řeholního kamaldulského řádu, dále vystudoval filozofii, teologii a církevní právo. Roku 1787 byl vysvěcen na kněze. V době obsazení země Napoleonovými vojsky dělal laického učitele v Muranu, v Padově a roku 1795 odešel do Říma. Roku 1805 byl zvolen opatem kláštera San Gregorio na Monte Celio v Římě. Roku 1818 byl zvolen generálním prokurátorem řádu a roku 1823 řádovým generálním vikářem. Roku 1825 jej papež Lev XII. jmenoval kardinálem.

Roku 1831 byl po 54 denním konkláve s více než stovkou skrutinií – a k překvapení mnohých – zvolen na Petrův stolec jako poslední kardinál, který v době volby ještě nedosáhl hodnosti biskupa (na biskupa byl vysvěcen až po ní v říjnu téhož roku). Také byl jako poslední papež mnich.

Jako papež hlásal tezi o absolutní převaze církevní moci nad světskou, ostře vystupoval proti odluce církve od státu, např. v encyklice *Mirari vos*^{*)}, kde odsoudil demokracii, odluku církve od státu, rozvody, sňatky kněží. K tzv. „modernistům“ (i mezi kněžími) se choval laskavě, ale ze svých zásad neustupoval. Po celý pontifikát bojoval proti revoluci a proti národně osvobozenkému hnutí Italů. Revoluční události v některých evropských zemích jej přiměly až k tvrdotějším opatřením na svých protirevolučních zásadách (soudil např., že to, čemu se říká demokracie, se dříve nebo později zvrhne v oligarchii bez reálných demokratických kořenů). Jeho jméno je dodnes napadáno v tzv. „pokrokových“ kruzích.

Byl prvním papežem, který zavedl encykliku jako pravidelné instrukce zasílané formou okružního dopisu všem biskupům.

Řehoř XVI. zemřel v Římě po onemocnění na rakovinu a byl pochován v bazilice sv. Petra.

^{*)} *výňatek z této encykliky je na str. 8*

Svátost pomazání nemocných

Apoštolská konstituce **Sacram unctionem infirmorum** z r. 1972 stanovuje: „Svátost pomazání nemocných se uděluje nemocným v nebezpečí smrti tak, že se mažou patřičně posvěceným olejem (olivovým nebo jiným rostlinným) na čele a na rukou a říká se přitom: ‘Skrze toto svaté pomazání ať tě Pán pro své milosrdenství posílí milosti Ducha svatého, ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posílí.’“

Dle Katechismu, „je velmi vhodné slavit je během eucharistie, památky velikonoční oběti Pána. Dovolují-li to okolnosti, může slavení svátosti předcházet svátost pokání a může být ukončeno eucharistií.“

Udělovatelem této svátosti je pouze biskup nebo kněz. Věřící (zvláště příbuzní a přátelé) mají povzbuzovat nemocné, aby se obrátili na kněze pro přijetí pomazání nemocných. Příjemcem svátosti nemocných je každý pokřtěný člověk který dosáhl užívání rozumu a nalézá se v nebezpečí smrti z důvodu těžké nemoci nebo stáří (i doprovázeného případnou senilitou). Zesnulým tuto svátost udělovat nelze, avšak v pochybnostech, zda nemocný dosáhl užívání rozumu, zda je vážně nemocný nebo zda je již skutečně mrtvý, se udělit může.

Přijetí pomazání nemocných sice není třeba jako nezbytný prostředek ke spáse, nelze však tuto svátost dobrovolně opomíjet, je-li možné ji přijmout, protože by to bylo jako odmítnout velice účinnou pomoc ke spáse. Neposkytnout nemocnému tuto pomoc může být těžkým hříchem.

Jako opravdová a vlastní svátost Nového zákona nabízí pomazání nemocných věřícímu křesťanovi posvěcující milost; specifická svátostná milost pomazání nemocných má navíc tyto účinky: **niternější spojení s Kristem** v jeho vykupitelském utrpení pro dobro nemocného a pro dobro celé církve.

Podrobnější pojednání o svátosti nemocných:

[5 svátost nemocných \(catholica.cz\)](http://5.svátost.nemocnych.catholica.cz)

zpracoval -AJ-

Tříkrálová sbírka

22. ročník tříkrálové sbírky je za námi. Moc děkujeme všem, kteří se zapojili do jejího průběhu a přispěli k tomu, že několik skupinek navzdory chladnému počasí vyrazilo do ulic na koledu - především našim nejmladším koledníkům: Sebastianovi Bonkovi, Matějovi Beranovi, Honzíkovi a Evičce Podlouckým, Honzíkovi a Magdalence Hochovým, Adélce Vančurové, Adélce Šmídové, Toničce a Anežce Vyskočilovým, Tereze Zemanové, Aničce, Amálce, Anežce, Bonifácovi Spěvákovým, Ondřeji a Šimonovi Vaničkovým, ale i těm větším Kristýnce a Dominikovi Vančurovým, Lukáši Koudelkovi, Jirkovi Hamanovi, paní Marii Zemanové a paní Marii Uhnákové.

Nesmírné poděkování patří taky panu **Jiřímu Uhrovi** a paní **Jitce Vančurové**, kteří koledníky doprovázeli; nejen doprovázeli, ale starali se o koledníky po všech stránkách. Děkuji Vám za Vaši ochotu, snahu o zdar Tříkrálové sbírky a Váš čas věnovaný dobré věci.

Zpěvem a hudebním doprovodem jsme chtěli oslovit co nejvíce lidí - někteří si našli čas a rádi si s námi zazpívali, někteří pospíchali tak, že se zastavili sotva na pár vteřin, někteří byli opravdu smutní a do zpěvu jim vůbec nebylo, někteří ani netuší, proč Tři králové přišli -- ale téměř se všemi jsme se shodli na tom, že sbírka je určena pro dobrou věc, že pomáhá tam, kde lidské, finanční a materiální síly najednou nestačí a že pomáhá ve správný čas a na správném místě.

Děkujeme také Vám, se kterými jsme se nepotkali osobně, ale věříme, že duchovně jsme stále spolu.

Letošní rok vykoledovali koledníci do kasiček úctyhodných 98.880,08 Kč a online sbírkou přispěli dárci 2.700,- Kč. Tudiž se celkem vybralo 101.580, 08 Kč.

Vám všem upřímně Pán Bůh zaplať a požehnaný nový rok.

Ing. Anna Velková
ředitelka Farní charity Žižkov

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM - DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

HYMNUS KE SVÁTKU OBĚTOVÁNÍ PÁNĚ

(2. února)

Legis sacratae

Obřadům svatým, jež v Zákonu posvátném
předsedal Mojžíš, chtěl být ve všem poddán ten,
jenž v lásce řídí svaté sbory andělské
z Otcova trůnu ve své říši nebeské
a který stvořil nebe, moře a s ním zem.

Blažená Matka v nejčistším svém objetí
když vtěleného Boha nesla k oběti
semknutými rty líbala sladce jeho
na ústa, Boha i člověka pravého,
na jehož rozkaz povstalo vše vzápětí.

Toť Světlo, jež se před očima lidí skví,
Izrael též v něm dobyl slavných vítězství.
On předurčen je k pádu mnohých na zemi
a národům všem k toužebnému spasení,
než vyjevna budou srdcí tajemství.

Bud' Otcí sláva všemi věky znějící,
i tvou moc, Synu, ať na věky všichni ctí.
Stejná bud' Duchu vlada, moc a chvála, čest
po nekonečné věky ať vzdána jest
Nejhlubší pocta nejsvětější Trojici. Amen.

HYMNUS KE SVÁTKU STOLCE SV. PETRA

(22. února)

Petrus beatus

Zázrakem Petr okovů svých zbavený
na rozkaz Kristův, šťastný, že zas volný je,
on, hlava Církve, strážce ovcí svěřených,
i pastýř stáda, neustále chrání je
před dravou zuřivostí vlků vražedných
Vše, co na zemi sváže v kterýkoliv čas,
to svázáno je rovněž v říši věčných hvězd,
Co rozhodnutím svým však rozváže zde zas,
to v jasném nebi také rozvázáno jest,
na konci věků bude soudit všechny nás.

Bud' Otcí sláva na věky věčnosti,
i tobě, Synu, bud' na věky moc i čest.
Ať také všemocného Ducha všichni ctí.
Na věčné věky ať vzdávána stále jest
zvlášť vroucí úcta celé svaté Trojici. Amen.

*(Biskupský stolec v katedrále je symbolem učitelského,
kněžského a pastýřského poslání.*

*Také Petrův stolec připomíná jeho postavení v Církvi.
Tento svátek se slavil v Římě už od 4. století.)*

... a věřit nepřestaň

Když na rozcestí stojíš
a nevíš, kam se dát,
když neznáma se bojíš
a vůdce měl bys rád,
tu v Ježíšovu ruku
svou slabou polož dlaň
- **a věřit nepřestaň.** On
cestou, jež tě čeká,
již dříve kráčet sám,
ví dobře, čeho léká
se duše tvoje tam.
On s tebou půjde jistě,
jen spolehni se naň
- **a věřit nepřestaň**

**Tato modlitba je vytesána
na úpatí sochy Krista Spasitele
nad brazilským městem
Rio de Janeiro**

A večerní když stíny
se plouží po horách
a dávné tvoje viny
ti nahábějí strach,
nic neboj se, on za ně
své krve platil daň
- **a věřit nepřestaň.** Až k sklonku den se schýlí
přes vlny, jež se dmou,
on k blaženému cíli
tě dovede i tmou.
Uctívej Krista krále,
v pokoře se mu klaň
- **a věřit nepřestaň.**

text poskytl p. Křikava z farnosti Praha-Zbraslav

Václav Renč – křesťanský vyznavač a básnický prorok

Narodil se 28. listopadu 1911 ve Vodochodech u Roudnice (LT). Klasická a filosofická studia absolvoval v Praze, kde r. 1936 promoval na Karlově univerzitě. Ve své básnické tvorbě se orientoval dílem Otakara Březiny a opíral o pražské německé spisovatele Rilkeho, Kafku a Werfela. Některá jejich díla převedl do češtiny. V prvním období, které končí násilným umlčením po únoru 1948, Renč vydal už roku 1933 básně *Jitření*; pak následovaly lyrické sbírky *Sedmihradská zem* (1937), *Vinný lis* (1938) a *Trojzpěvy* (1940). Válečná léta, protektorátní těžké poměry a převratné události, jimiž procházel národ a Evropa, přivedly Renče k dramatické tvorbě. Roku 1942 bylo uvedeno s úspěchem jeho drama *Marnotratný syn* a roku 1944 *Cisářův mím*; a po válce r. 1947 *Barbara Celská* (v přepracovaném vydání byl název změněn na *Černý milenec*).

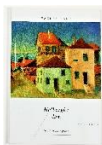
Renče umělce lákal a přitahoval svět dětství, nevinnosti a jitrního patření. Napsal několik divadelních her pro mládež: *Komedie kornoutu* (1944), *Perníková chaloupka* (1944), *Medvěd Fůňka* (1949) – a *Ostrov strýce Artura* (1967).

Únorové události roku 1948 znamenaly i pro Renče, jako pro většinu křesťanských básníků a spisovatelů, začátek dlouhé křížové a pro mnohého tragické cesty. Václav Renč byl v padesátých letech odsouzen na 25 let odnětí svobody a vrátil se z vězení s podlomeným zdravím po 11 letech teprve až roku 1962. Později byl soudně rehabilitován. Od roku 1963 se začíná jeho jméno opět vyskytovat v českém literárním světě. Můžeme i o Renčovi říci, že nevíme, zda mu chyběla česká literatura tehdejší doby. Je však jisté, že on chyběl jí. Roku 1967 dokončil a vydal knižně ve svém přepracování nedokončený fragment rozhlasové hry Miloše Rejnuše *Urhamlet* s názvem *Královské vraždění*. Roku 1969 bylo uvedeno v Brně poslední drama *Hoře z návratu*, s podtitulem *Marco se vrací*. Renč zemřel v Brně 1. května 1973.

V kratičké době, která se měří na měsíce, vydal verše *Setkání s Minotaurem* (1969), *Skřivani věž* (1969) a *Popelka nazaretská* (1969). O svém vězeňském osamocení Renč napsal: „Zde dal mi Bůh, jenž jediný mě slyší, / mých dnů, mých snů nahmatat kořeny“ (*List nenapsaný*). Sražen utrpením na *dno duše*, *zcela sám* – „až sebe sama zapomenu, tak vzdálen ode všech, že vidím k vám, duchové světa“ (*Tak sám a vzdálen*) –, obýval naze krutý, hladomorný a úzkostný čas „v nejtemnější hloubi“ existence svou vírou a přetavoval syrově bolestnou zkušenost svým básnickým slovem v modlitbu díky. Klíčem k pochopení Renčovy náboženské lyriky nám mohou být jeho vlastní verše:

*Dokud si ústa neosvěžíš
hojivou rosou jména Ježíš,
nedotýkej se slov.*

*Dokud jsi oči z nočních stínů
nepozved k čelu Mariinu,
vzpomínek se chraň.*

Václav Renč pozvedal oči, srdce i slovo k čelu Mariinu i za nás a pro nás. Jeho *Popelka nazaretská* a *Sluncem oděná* patří k nejvýznamnější mariánské poezii nejen v prostoru české literatury, ale i ve světě světového básnictví. Maria, Matka vtěleného Slova, provázela Renče v jeho lidském a básnickém putování, stála i vedle jeho kříže a dovedla ho až k účasti na události velikonočního rána a k dnům věčných Letnic.

Autor rovněž překládal a upravoval antická dramata. psal i pro děti loutkové hry a jevištní a rozhlasové dramatizace pohádkových děl a příběhů. Významnou součástí jeho díla jsou překlady z němčiny, francouzštiny, angličtiny, italštiny a polštiny.

Mezi Renčovy vnuky patří například režisér a herec Filip Renč, skladatel a hudebník Dominik Renč, fotograf Benedikt Renč, režisér a výtvarník Adam Renč, scénografka a výtvarnice Kristina Karmazinová nebo spisovatelky a překladatelky Ester a Luisa Novákovy.

S využitím textu K. Vrány (Řím 1979) zpracoval -AJ-

EUCHARISTICKÁ ADORACE	MODLITBA RŮŽENCE
Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech z Ježíšova života. Společně se modlíme v neděli od 7:25 u sv. Anny a ve středu od 17:20 u sv. Prokopa.
KŘEST	SVÁTOST SMÍŘENÍ
Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po velikonicích, křest pak bude uskutečněn o velikonicích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: sv. Prokop: po, st, čt, pá 17:25-17:50 sv. Roch: ne 16:30-16:50, září-červen st od 6:30 sv. Anna: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ SŇATEK	SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ
Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem.
SVÁTOST NEMOCNÝCH	CÍRKEVNÍ POHŘEB
V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
2. 2. ročník ZŠ: út 16:45
3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15
4. 4. – 5. ročník ZŠ: čt 16:15
5. 8. ročník ZŠ + středoškoláci: dle informace na webu

Bližší informace na webových stránkách farnosti nebo e-mailem:

MiladaProvinska@seznam.cz
kroneisljakub@seznam.cz

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA	HOVORY O VÍŘE	POLEDNÍ ATELIER
Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 17:00-18:00	Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
MALÁ LITURGIKA	ÚKLID KOSTELŮ	
Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. po 18:45-20:00 (říjen-duben)	Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by alespoň občas pomoci.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

webové stránky farnosti: www.farnost-zizkov.cz

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
---	--	---

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDELE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 31. 1. 2022:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 671 749,17	povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-
sbírka na splácení úvěru – LEDEN 2022:	Kč 14 982,-
č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)	VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 346 – ÚNOR 2022

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.